

[Ninn-Hansen.]

gennem anden lovgivning, f. eks. i denne lovgivning. Derfor kan det afgørende jo ikke være, hvorvidt loven om pris- og avancementstop gælder for statsbanerne eller ej. Det afgørende må være, om de principper, der er fastlagt i denne lovgivning, også skal være gældende på andre områder af samfundslivet.

Da vi ikke har kunnet få besvaret vore spørgsmål skriftligt, må jeg her referere, at den højtærede minister har meddelt os, at det var klart, at selv om lovgivningen om pris- og avancementstop var gældende for statsbanerne, ville man være berettiget til at kræve en forhøjelse på ikke mindre end 67 mill. kr., opgjort på den måde, at tidligere lønstigninger udgjorde 31 mill. kr., omsætningsafgiften og andre udgifter androg 16 mill. kr., og dertil var kommet de stigninger i omkostningerne, der kan blive tale om på grund af den lovgivning, vi nu har gennemført. Og fremtidige lønstigninger skulle altså udgøre 20 mill. kr. Jeg forstår ikke, at denne argumentation kan være rigtig, for hvis den højtærede minister har ret i, at statsbanernes forhøjede omkostninger kan begrunde 67 mill. kr. i priskrav fra statsbanernes side, så forstår jeg overhovedet ikke den højtærede handelsministers udtalelser i det høje ting i forbindelse med diskussionen om pris- og avancementstop, og jeg forstår heller ikke denne lovs ordlyd, for det står jo udtrykkeligt i § 1 i loven om pris- og avancementstop, at det er stigninger i afholdte indkøbspriser, transport- og driftsomkostninger, der kan godtgøres at være indtruffet efter datoen 25. februar 1963, der kan gøres gældende.

Hvis det skulle overføres til statsbanerne, vil det altså sige, at den højtærede minister kun kunne forvente gennemført 20 mill. kr. og ikke 67 mill. kr. som sagt af den højtærede minister. Det er mig heller ikke muligt at give den højtærede minister ret, hvis det var rigtigt, det, den højtærede statsminister sagde i den redegørelse, der lå til grund for fremsættelsen af de lovforslag, der knyttede sig til den samlede helhedsløsning. Men det er da lige så klart, at det erhvervsliv, som nu er undergivet regeringens lovgivning, er interesseret i at vide, hvilke principper der gøres gældende. For hvis den højtærede minister for offent-

lige arbejder har ret i, at statsbanerne, hvis de er omfattet af denne lovgivning, kan komme og kræve 67 mill. kr. i prisforhøjelser omfattende de lønforhøjelser og lønomkostninger, der lå forud for datoen den 25. februar, og andre omkostninger, bl. a. omsætningsafgiften, så vil det jo sige, at enhver erhvervsvirksomhed her i landet uden at spørge monopoltilsynet har ret til at tage disse tidligere lønforhøjelser i betragtning, når de fastsætter deres priser. Jeg har tidligere forstået den højtærede handelsminister anderledes. Jeg må derfor bede den højtærede handelsminister om at bekræfte eller afkræfte, hvorvidt den højtærede minister for offentlige arbejder har ret, når han siger, at denne lovgivning angiver, at man også kan forlange og få gennemført det, som den højtærede minister sagde man kunne begrunde fra statsbanernes side, nemlig i alt 67 mill. kr., udgørende også tidligere omkostningsforhøjelser, altså omkostningsforhøjelser, der lå forud for datoen 25. februar i år.

Helge Larsen: Mit parti har i udvalget om statsbaneloven været repræsenteret af det ærede medlem hr. Kirkegaard. Han er som andre medlemmer med bopæl i Jylland endnu ikke nået frem til dette møde, og jeg skal derfor ganske kort på hans vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Storgaard: Det foreliggende lovforslag om forhøjelse af jernbanetaksterne kan vi ikke tiltræde; vi må stemme imod, at det ophøjes til lov.

For det første er vi af den opfattelse, at det er den høje regering, der selv gennem omsen på 900 mill. kr. samt afgifterne på 200 mill. kr. på landbrugsvarer, der er skyld i prisstigningerne. Den højtærede minister budgetterer i fremsættelsestalen med 31 mill. kr. i lønstigninger og 16 mill. kr. som omsudgifter, og når der så dertil bliver lagt 2 dyrtidsportioner, må man selvfølgelig erkende, at vi er vel rejst nu fra den 1. april. Den høje regering må forstå, at det er den af regeringens førte efter vor opfattelse fuldstændig forfejlede politik, der er årsagen til, at priser og lønninger stiger i høj grad til ugunst for de danske statsbaner, og derfor kan socialistisk folkeparti ikke tiltræde lovforslaget, i særdeleshed